

[Thorkil Kristensen.]

15 000 kr. bliver den 1 pct. mindre end i øjeblikket, nemlig 34 pct. i stedet for 35 pct., mens forslaget gik ud på 36 pct., og dette anser vi for forbedringer. Vi vil derfor stemme for de to af udvalget stillede ændringsforslag.

Jeg skal derimod anbefale at stemme imod de uden for betænkningen stillede ændringsforslag til såvel udskrivningsloven som børnetilskudsloven. Ved tredje behandling vil vi stemme for de 3 lovforslag.

Poul Møller: Jeg skal også på mit partis vegne i overensstemmelse med, hvad der står i betænkningen, anbefale, at man stemmer for de 2 ændringsforslag i betænkningen og stemmer imod ændringsforslagene uden for betænkningen.

Vi er nu blevet enige om udskrivningsloven for det kommende skatteår, og når enighed har kunnet opnås og vi har kunnet tilslutte os et forlig, er det for det første, fordi det er lykkedes at få fastslået, at yderligere forhøjelse af bundgrænserne, for så vidt angår statsindkomstskatten, skal ske i forbindelse med fortsatte reformbestrebelse og ikke af regeringen vil blive gennemført som en isoleret foranstaltning; jeg vil gerne anmode den højtærede finansminister om, når han senere får ordet, at bekræfte dette. Dernæst har vi opnået nogen lettelse i forhold til det oprindelige forslag af det skattetryk, der hviler på mellemstandens indkomster, og man vil vide fra vort eget skattereforfforslag og fra de synspunkter, vi tit har fremsat, hvor stor betydning vi tillægger det at få lettet mellemstandens skattetryk.

Vi betragter ikke det, der her er opnået, som noget mål for vore skattereformbestrebelse; vi mener fortsat, vi må arbejde for at få gennemført den skattereform, vi har forelagt det høje ting, og vi håber, at udvalgsarbejdet nu må kunne fortsætte med yderligere kraft og styrke, efter at udskrivningen er lagt fast for det kommende år, så vi når frem til den lettelse i skatte-

trykket fra 1. april 1960, som vi har foreslået i vort forslag. Men vi har ment — selv om det ikke opfylder vore principielle ønsker — at vi, mens arbejdet med skattereformen står på, næsten har en pligt til at tage de fordele, vi kan få på vejen, til lettelse af mellemstandens skattebyrde. Jeg vil for så vidt beklage, at det ikke har været muligt at fjerne de små forhøjelser i beskattningen af de største indkomster, dem over 30 000 kr. i skattepligtig indkomst, som er foreslået her. Jeg tror, det er forkert, at man stadig væk synes, at man, hver gang man går til en skattelovgivning, skal lægge et ekstra tryk på de helt store indkomster. Jeg tror for det første, at det er økonomisk irrationelt, og for det andet, at de i forvejen betaler en så høj skat, at der ikke er nogen grund til at jage disse skatteydere. Når vi alligevel har kunnet give vor tilslutning, er det, fordi vi under forhandlingerne i hvert fald dog har opnået nogen nedsættelse af de foreslåede forhøjelser, idet de højeste indkomster også får den nedsættelse, som bliver mellemindtægterne til del, på 75 kr. ud over den nedsættelse, som i øvrigt gives, og som var foreslået i det oprindelige lovforslag.

Jeg vil gerne sige et par ord om et punkt, der er blevet berørt under udvalgsbehandlingen, men som man ikke har opnået nogen enighed om, nemlig de områder, som landet skattemæssigt er delt op i. Vi ville have anset det for at være mest praktisk, om man allerede nu med hensyn til børnetilskudsordningen havde gennemført, at hele det storkøbenhavnske område, der efter den nye kommunale skattelov skal arbejde efter samme kommunale skatteregler og med samme kommunale skatteskala, og som har de samme fradrag i kommuneskatten, også havde haft den samme børnetilskudsordning. Man har henvist problemets løsning til ligningsloven; jeg vil håbe, at vi kan tage det op til efteråret ved behandlingen af ligningslovsforslaget og gennemføre en rationalisering på dette område. Det er rimeligt, at især de 2 kommuner,